

PARAULA I VIDA

Aprofitem el temps de la Quaresma

«L'Església s'uneix cada any, durant els quaranta dies de la Quaresma, al misteri de Jesús al desert» (*Catecisme* n. 540) quan Jesús es revelà totalment obedient a la voluntat divina i vencé el diable, el mentider.

Sentim-nos urgits a viure els dies quaresmals amb profunditat espiritual i conversió de cor, estimant més Déu i els germans, i deixant-nos portar per l'Esperit del Crist, que tot ho renova. Amb el Dimecres de Cendra hem iniciat aquest temps de dejuni, oració i almoïna, en preparació per a la Setmana Santa i la Pasqua.

Us ofereixo **10 frases sintètiques inspirades en textos del Papa Francesc** sobre el sentit de la Quaresma:

1. La cendra sobre el cap ens recorda que som pols i que a la pols tornarem. Però sobre aquesta pols, el nostre Déu ha infós el seu Esperit de vida.
2. La Quaresma és un temps per a creure, és a dir, per a acollir Déu en la nostra vida i permetre-li de posar la seva estada en nosaltres.
3. El dejuni viscut com a experiència de privació i solidaritat, viscut amb senzillesa de cor, porta a descobrir de nou el do de Déu i a comprendre que som febles criatures que, a imatge i semblança seva, troben en Ell el seu destí.
4. Viure la Quaresma amb esperança vol dir sentir que, en Jesucrist, som testimonis del temps nou, en què Déu «fa noves totes les coses» (cf. *Ap* 21, 1-6).

5. A la vida tindrem sempre coses pendents per a fer i excuses per a no donar, però, aquest és el temps de «tornar a Déu», donant-nos més i del tot.
6. La Quaresma és un pelegrinatge que implica tota la nostra vida, tot allò que som. És el temps per a verificar els camins que estem recorrent, per a tornar a trobar el camí de retorn a casa, i redescobrir el vincle fonamental amb Déu, del qual en depèn tot.
7. El viatge de tornada a Déu es dificulta pels nostres aferraments malsans, es frena pels llaços seductors dels vicis, de les falses seguretats del diner i de l'aparentar, del lament victimista que paralitza. Per a caminar, cal desemmascarar aquestes il·lusions.
8. La Quaresma és un abaixament humil cap al nostre interior i cap als altres.
9. El nostre viatge de retorn a Déu és possible només perquè abans es va produir el seu viatge de vinguda cap a nosaltres; sinó, no hauria estat possible. Abans que nosaltres anéssim cap a Ell, Ell va baixar cap a nosaltres.
10. El Pare que ens crida a retornar a la llar dels fills, és el que surt de casa per venir misericordiós a abraçar-nos; el Senyor que ens guareix és Aquell que es va deixar ferir a la Creu; l'Esperit que ens fa canviar de vida és Aquell que bufa amb força i dolçor sobre el nostre fang.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Càritas obre una campanya de suport pels afectats pel terratrèmol de Turquia i Síria

Càritas d'Urgell s'afegeix a la campanya de suport que ha posat en marxa Càritas Espanyola de suport i ajuda als damnificats pels dos terratrèmols, de 7,8 i 7,5 graus en l'escala de Richter, que el dilluns 6 de febrer sacsejaren el sud-est de Turquia i nord de Síria. Si voleu fer arribar les vostres aportacions es pot realitzar una transferència (ES36-2100-0018-1702-0051-6790) o un Bizum (BIZUM 33449).

Càritas Espanyola ha mobilitzat una partida inicial de 200.000 euros per atendre l'emergència humanitària. Càritas Anatòlia, en coordinació amb les autoritats, està reunint les persones desplaçades en espais oberts i segurs i intentant distribuir alguns menjars calents i roba. Les diòcesis d'Izmir i Estambul estan donant suport i recollint materials per enviar ajuda a la regió d'Anatòlia. A Síria, a Hama, s'obriran centres d'allotjament, i s'estan habilitant llocs de refugi, partides de medicaments.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Gaudium et spes: la qüestió social i la pau (I)

El capítol cinquè de la segona secció de *Gaudium et spes* reprèn i aprofundeix la qüestió social mundial: la societat humana sencera ha arribat en el seu procés de maduresa a un moment de suprema crisi. El seu destí està lligat estretament a la realització de la pau mundial: el progrés dels pobles depèn de la promoció de la pau entre ells. Alhora, la pau

depèn de la construcció d'una veritable comunitat dels pobles...

La comunitat política mundial és convidada a la *Gaudium et spes* a transcendir els propis confins particulars per comprometre's en una acció a nivell superior, que és essencial al seu creixement i al seu futur. Aquesta acció superior és el compromís per a la pau del món. Pau, òbviament, no

entesa com a simple absència de guerra o com a equilibri estable de les forces contràries, sinó com a acció de la justícia. Si no hi ha justícia, no hi haurà pau.

Però la pau no és només l'acció de la justícia, sinó també l'acció de l'amor, que supera, comprenent en si, l'acció de la justícia. La *Gaudium et spes* és explícita en aquest sentit: la

pau és també fruit de l'amor, el qual sobrepasa tot allò que la justícia pot realitzar. Aquesta pau, entesa com a acció de la justícia i encara més com a acció de l'amor, té, per això, no només la seva imatge sinó també la seva font en la pau de Crist, que procedeix de Déu Pare. Aquesta pau és també un bé humà i un bé diví.

Mn. Eduard Salinas Muñoz

PALABRA Y VIDA

Aprovechemos el tiempo de Cuaresma

«La Iglesia se une cada año, durante los cuarenta días de la Cuaresma, al misterio de Jesús en el desierto» (*Catecismo* n. 540), cuando Jesús se reveló totalmente obediente a la voluntad divina y venció al diablo, el mentiroso. Sintámonos urgidos a vivir los días cuaresmales con profundidad espiritual y conversión de corazón, amando más a Dios y a los hermanos, y dejándonos conducir por el Espíritu de Cristo, que todo lo renueva. Con el Miércoles de Ceniza hemos iniciado este tiempo de ayuno, oración y limosna, en preparación para la Semana Santa y la Pascua.

Os ofrezco **10 frases sintéticas inspiradas en textos del Papa Francisco** sobre el sentido de la Cuaresma:

1. La ceniza sobre la cabeza nos recuerda que somos polvo y que al polvo volveremos. Pero sobre este polvo, nuestro Dios ha infundido su Espíritu de vida.
2. La Cuaresma es un tiempo para creer, es decir, para acoger a Dios en nuestra vida y permitirle poner su estancia en nosotros.
3. El ayuno vivido como experiencia de privación y solidaridad, vivido con sencillez de corazón, lleva a descubrir de nuevo el don de Dios y a comprender que somos débiles criaturas que, a su imagen y semejanza, encuentran en Él su destino.
4. Vivir la Cuaresma con esperanza significa sentir que, en Jesucristo, somos testigos del tiempo nuevo, en el que Dios «hace nuevas todas las cosas» (cf. *Ap 21,1-6*).
5. En la vida tendremos siempre cosas pendientes por hacer y excusas para no dar, sin embargo, éste es el tiempo de «volver a Dios», dándonos más y del todo.
6. La Cuaresma es una peregrinación que implica toda nuestra vida, todo lo que somos. Es el tiempo para verificar los caminos que estamos recorriendo, para volver a encontrar el camino de regreso a casa, y redescubrir el vínculo fundamental con Dios, del que depende todo.
7. El viaje de regreso a Dios se dificulta por nuestros apegos malsanos, se frena por los lazos seductores de los vicios, de las falsas seguridades del dinero y del aparentar, del lamento victimista que paraliza. Para caminar, es necesario desenmascarar estas ilusiones.
8. La Cuaresma es un abajamiento humilde hacia nuestro interior y hacia los demás.
9. Nuestro viaje de regreso a Dios sólo es posible porque antes se produjo su viaje de venida hacia nosotros; sino, no hubiera sido posible. Antes de que nosotros fuéramos hacia Él, Él bajó hacia nosotros.
10. El Padre que nos llama a volver al hogar de los hijos, es el que sale de casa para venir misericordioso a abrazarnos; el Señor que nos cura es Aquel que se dejó herir en la Cruz; el Espíritu que nos hace cambiar de vida es Aquel que sopla con fuerza y dulzura sobre nuestro barro.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Funeral per Mn. José de Jesús Navas a Isona

El dia 4 de febrer, a la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta d'Isona (Pallars Jussà), d'on era Rector, va tenir lloc l'Eucaristia funeral per l'etern descans de l'ànima de Mn. José de Jesús Navas (a.c.s.), traspasat el dia 23 de desembre de 2022 a Miami (Florida, EUA), on es trobava per passar-hi els Nadals amb la seva família. L'Eucaristia fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i concelebrada pel Vicari de Pastoral, Mn. Antoni Elvira, per l'Arxiprest del Pallars Jussà, Mn. Alfons Velásquez, i per una vintena de preveres d'Urgell. Solemnitzaren els cants de l'Eucaristia la coral parroquial d'Isona. Entre els fidels presents hi havia els germans de Mn. Navas, una representació de la seva família, vinguda expressament des d'EUA, l'Alcaldessa d'Isona, l'Ima. Sra. Rosa Amorós, i una gran quantitat de fidels d'Isona i dels pobles veïns als quals servia el prevere traspasat.

A l'inici de la celebració eucarística, l'Arquebisbe va agrair la presència dels familiars de Mn. Navas i de les seves cendres que havien estat traslladades expressament des dels EUA per a celebrar l'Eucaristia en el poble que ell havia servit pastoralment llargs anys. Tot seguit, l'Alcaldessa d'Isona va agrair els presents la seva assistència i va destacar alguns dels trets i de les fites pastorals del qui fou rector de la població, entre elles, diverses obres al temple parroquial. Tot seguit, el Secretari general del Bisbat, com és costum de la Diòcesi, va llegir un resum del recorregut pastoral de la vida de Mn. José de Jesús Navas.

Mn. José de Jesús Navas Díaz va néixer a Cúcuta (Colòmbia) el 25 de maig de 1956. Va cursar els seus estudis de Filosofia i Teologia a la Universitat de San Buenaventura de Bogotà (Colòmbia). Acabà els cursos formatius al Seminari d'Urgell i fou ordenat de Prevere a la Catedral de Santa Maria d'Urgell el dia 25 de juny de 1994 per l'Arquebisbe Joan Martí i Alanís.

Estrenà el seu ministeri presbiteral el 1994 com a Vicari parroquial de Guissona i Rector de Florejacs i Palou de Florejacs. L'any 2021 inicià una llarga lluita contra la malaltia, i el desembre de 2022 viatjà a Miami (Florida, EUA), per passar-hi els Nadals amb la seva família. Allà, el dia 17 de desembre, sobtadament, va patir una forta hemorràgia interna i el dia 23 va traspassar envoltat de la seva família.

El dia 31 de desembre a la Parròquia Nostra Senyora de Lourdes de Miami, es va celebrar la Missa exequial *corpore insepulto* presidida pel Sr. Bisbe auxiliar de l'Arquebisbat de Miami. La cerimònia va ser retransmesa via online i va poder ser seguida des de Catalunya per l'Arquebisbe Vives i sacerdots i amics des del Bisbat d'Urgell. A la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta d'Isona s'hi va reunir un bon grup de feligresos que van seguir tota la cerimònia pregant pel seu repòs etern. Seguint les darreres voluntats de Mn. José de Jesús, les seves despulles mortals, seran traslladades junt amb les de la seva mare, a on resideixen els seus familiars.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «A vegades, per a donar esperança, és suficient amb ser una persona amable, que deixa a un costat les seves ansietats i urgències per a parar esment, per a regalar un somriure, per a dir una paraula que estimuli, per a possibilitar un espai d'escolta enmig de tanta indiferència» (5 d'agost).

@Pontifex_es: «Germans i germanes, caminem sense por, en la certesa que el Senyor ens acompanya sempre. I estiguem desperts, perquè no ens adormim mentre el Senyor passa» (7 d'agost).

@Pontifex_es: «La vellesa és la fase de la vida més adequada per a difondre l'alegre notícia que la vida és una iniciació per a una realització definitiva. I el millor està per arribar. Que Déu ens concedeixi una vellesa capaç d'això!» (10 d'agost).

@Pontifex_es: «Qui es creu ric, reeixit i segur, ho basa tot en si mateix i es tanca a Déu i als seus germans, mentre qui és conscient de ser pobre i de no bastar-se a si mateix roman obert a Déu i al proïsme. I troba l'alegria» (11 d'agost).

Els joves dels grups diocesans participen en el MultiTXt de voluntariat a Barcelona

Els joves i adolescents dels grups TXt van participar, del 4 al 5 de febrer, en una activitat de solidaritat i voluntariat en diverses institucions i organitzacions de Barcelona, amb l'objectiu d'entendre i conèixer la seva tasca i fer-se sensibles a altres realitats socials, amb els més vulnerables i necessitats.

Uns 40 adolescents i joves de diferents parròquies: de La Seu d'Urgell, Puigcerdà, Llívia, Guils de Cerdanya, Andorra la Vella, Balaguer, Tornabous, i La Portella; acompanyats dels monitors i intendants, van compartir, conèixer, celebrar i servir. Van ser acollits a l'Escola Sagrada Família.

Les activitats van començar al Laberint d'Horta, participant en jocs de coneixença a dins i fora del laberint, preparats pels monitors més joves.

Amb els més joves

Amb els grups més joves, de 12 a 15 anys, es va conèixer, a través de la ruta «Visibles» d'Arrels, diversos testimonis de persones sense llar, que amb l'ajut d'Arrels han pogut sortir del carrer. També l'associació Dit i Fet, una llar on viuen homes que havien viscut al carrer i que ara han format una comunitat, que van explicar al grup la tasca que fan: ajudar a d'altres persones del carrer, assortir un rober de suport, facilitar servei de menjador i, molt actius al seu barri, també ofereixen xocolatades en festes assenyalades a la barriada. A la tarda es van organitzar jocs de grup, a la platja, per enfortir el llaços d'amistat, de respecte i d'agraïment. A la nit hi va haver temps per pregar, agrair, i alguns joves del grup TXt van donar el seu testimoni del que és per a ells participar en els grups i, seguidament, quatre noies de diferents poblacions

d'Urgell es comprometeren davant la comunitat reunida i reberen el fulard de mans dels seus monitors.

Els joves TXt d'entre 16 i 25 anys

Els joves de 16 a 25 anys es repartiren en diverses institucions per servir i compartir.

Van anar a Llar Betània, una residència d'avis, on prepararen l'Eucaristia, la celebraren amb tota la comunitat de religioses i amb els avis. Després passaren la tarda conversant, escoltant, rient, aprenent dels més grans i essent agraiats a les ge-

neracions que els han precedit. Un altre grup anà al menjador social de Sant'Egidi, on repartiren el sopar tot coneixent i dialogant amb els usuaris, un altre grup anà al CRAE Solaz, una llar que acull infants i adolescents, en una activitat d'acompanyament, on compartiren jocs i rialles, els ensenyà a tenir recursos, a adaptar-se a les seves necessitats, a tenir imaginació, a saber oferir jocs i a sortir de d'ells mateixos. Anaren al menjador social Mare Teresa de Calcuta, on participaren en l'Eucaristia i van ajudar a la cuina i al menjador, i un darrer grup va marxar al CRAE Immaculada de Sant Andreu de la Barca, per fer activitat de voluntariat, i a on els nens i adolescents els esperaven, perquè recorden aquesta experiència amb agraïment. Per a la Coordinadora de la Delegació de Joventut, M. Carme Girart, aquesta ha estat una experiència molt engrescadora per als joves: «Hem compartit, jocs, confidències, converses, joia, afecte i amor, dels uns vers els altres... i això fa que tornem a casa amb la motxilla plena d'agraïment, de sentit, d'emoció, de ganes de posar el nostre granet de sorra per millorar, dia a dia, el món que ens envolta. Són moltes les experiències i valoracions que hem posat en comú».

Mans Unides: frenar la desigualtat

Mans Unides d'Urgell ha programat, durant el mes de febrer, diversos actes i conferències per a difondre la tasca de l'organització entre les comunitats diocesanes, dins dels actes per a potenciar la campanya 2023 de Mans Unides amb el lema «Frenar la desigualtat és a les teves mans».

El dia 9 de febrer, a la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell, el Missioner Miquel Àngel Pérez, de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, va impartir una conferència sobre la seva experiència com a Missioner al Camerun. Hi va assistir l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives, la Presidenta-Delegada, Sra. Teresa Cabanas, la representant de Mans Unides a La Seu d'Urgell, Sra. Rosa M. Carratalà, entre d'altres amics i col·laboradors de Mans Unides. Miquel Àngel Pérez va oferir un testimoni vivencial sobre la seva experiència com a Missioner a l'Àfrica i la importància que Mans Unides té com a gran organització que lluita a favor de l'escolarització i el desenvolupament, especialment de les dones, les més vulnerables, i a qui Mans Unides vol empoderar a través de projectes concrets que ajudin al desenvolupament i educació i alfabetització de les dones. El dia 10 de febrer, a Balaguer, el P. Miquel Àngel va oferir dues conferències a l'Escola Pia i a l'Escola Vedruna i va donar el seu testimoni a Ràdio Balaguer.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).

28. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Rufí, màrtir; sant Hilari, papa (sard, 461-468);

sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, màrtir.

1. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Lluci, bisbe;

santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Casimir (1458-

1484), príncep polonès; sant Lluci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (litúrgia de les hores: 2a setm.) [Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Josep Joan de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

Diumenge I de Quaresma (A)

COMENTARI

«L'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés»

Quaresma, temps de conversió. Tots ho sabem; però és important adonar-nos de què ens hem de convertir. Per això sempre trobem en aquest primer diumenge de Quaresma la narració de les temptacions de Jesús, que són les temptacions del poble d'Israel i les nostres també. La primera temptació: *Digues que aquestes pedres es tornin pans*, és a dir fes servir el teu poder de forma interessada, pel teu propi interès: aquesta no és la voluntat del Pare. Per això Jesús li recorda que: *L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu*, és a dir de l'obediència al Pare. Preguntem-nos si tenim fam d'aquesta Paraula de Déu o busquem altres aliments absolutament prescindibles. La segona temptació és provocar un miracle: *Tira't daltabaix; l'Escriptura diu: Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans*. Déu ha de fer aquest miracle, té cura de tu! Si veuen aquest miracle, tothom creurà. Això és una provocació, això és abusar de Déu: *No temptis el Senyor, el teu Déu*. Una cosa és la confiança en Déu i una altra exigir miracles de forma irresponsable. Ens costa creure; voldríem veure un miracle però la fe ha de ser viscuda en el dia a dia sense fets extraordinaris. La tercera temptació: el poder, la idolatria: *Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores*. I Jesús contesta clarament: *Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol*. Sovint busquem el diner, el poder polític, qualsevol ídol del nostre món com si així evangelitzéssim millor. L'únic poder ha de ser fiar-nos de Crist. El Gènesi ens recorda que sempre la temptació més gran i el pecat és voler ser com Déu: *Serieu igual que els àngels*; seguir el nostre caprici i no seguir la voluntat de Déu. Pau ens recorda que per damunt del pecat *hi ha tanmateix una sobreabundància de gràcia i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home Jesucrist*. La gran temptació és sempre apartar-nos del que Déu vol per fer la nostra voluntat. La conversió suposa seguir el camí de Jesucrist i escoltar la seva paraula.

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal. La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?» La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem.» La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que si un dia en menjàveu se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal.» La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obririen a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

► Salm responsorial (50)

R. *Compadieu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19) (Versió abreujada)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va impedir la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaràn gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu"». Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Escriptura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres"». Jesús li contestà: «També diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu"». Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores.» Llavors li diu Jesús: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs! L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol"». Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

► Lectura del llibre del Gènesi (Gén 2,7-9;3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre del polvo del suelo e insufló en su nariz aliento de vida; y el hombre se convirtió en ser vivo. Luego el Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos para la vista y buenos para comer; además, el árbol de la vida en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y del mal. La serpiente era más astuta que las demás bestias del campo que el Señor había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Conque Dios os ha dicho que no comáis de ningún árbol del jardín?». La mujer contestó a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; pero del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, de lo contrario moriréis"». La serpiente replicó a la mujer: «No, no moriréis; es que Dios sabe que el día en que comáis de él, se os abrirán los ojos, y seréis como Dios en el conocimiento del bien y el mal». Entonces la mujer se dio cuenta de que el árbol era bueno de comer, atrayente a los ojos y deseable para lograr inteligencia; así que tomó de su fruto y comió. Luego se lo dio a su marido, que también comió. Se les abrieron los ojos a los dos y descubrieron que estaban desnudos; y entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

► Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor, hemos pecado.*

► Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-19) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron... Si por el delito de uno solo la muerte inauguró su reinado a través de uno solo, con cuánta más razón los que reciben a raudales el don gratuito de la justificación reinarán en la vida gracias a uno solo, Jesucristo. En resumen, lo mismo que por un solo delito resultó condena para todos, así también por un acto de justicia resultó justificación y vida para todos. Pues, así como por la desobediencia de un solo hombre, todos fueron constituidos pecadores, así también por la obediencia de uno solo, todos serán constituidos justos.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes». Pero él contestó: «Está escrito: "No solo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios"». Entonces el diablo lo llevó a la ciudad santa, lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"». De nuevo el diablo lo llevó a un monte altísimo y le mostró los reinos del mundo y su gloria, y le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras». Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo dejó el diablo, y he aquí que se acercaron los ángeles y lo servían.